

Razkroj (2)

Z denacionalizacijo in divjo privatizacijo nekdanj družbenega premoženja slovenski kapitalisti niso postali kapitalisti evropskega kova, temveč le njihov slab ponaredek. Medtem ko so slednji svoje premoženje ustvarjali z osebnim delom in delom svoje družine ter s skrbnim gospodarjenjem več rodov na stopnjah gospodarskega razvoja, ko je bilo mogoče kapital bogatiti predvsem z vlaganji in organizacijo nove proizvodnje, torej predvsem s prisvajanjem presežka vrednosti od živega dela, je novopečeni slovenski kapitalist večinoma na dvomljiv način pridobljeno premoženje želel takoj preliti v denar oziroma v luksuzne dobrine. S tem se je izognil možnim konfliktom, ki bi lahko sledili na dvomljiv način pridobljenemu bogastvu, in zadovoljil svoje uživaške potrebe.

Zlahka pridobljeno bogastvo ni zavezovalo k razumnemu in etičnemu gospodarjenju z njim, prav tako ni nalagalo nobene obveznosti do zaposlene delovne sile ter ni zavezovalo k spoštovanju nacionalnih interesov, katerim bi moral biti kapitalist zavezan že zaradi svojega nacionalnega okolja, v katerem je bil njegov kapital tudi ustvarjen.

Tudi nacionalna zakonodaja je dopuščala, da so novi lastniki ukinjali tradicionalne in tržno uveljavljene blagovne znamke, zapirali obrate s tisočimi delavci, ki so ostali brez dela, zato da so zemljišča, na katerih so delovali ti obrati, lahko prekvalificirali v zazidljive parcele in jih za desetkrat višjo ceno prodali graditeljem stanovanj.

S tem niso samo uničili zaposlitvenih možnosti prihodnjim generacijam in trajno izničili na tradiciji temelječe gospodarske panoge, temveč so državi tudi naložili skrb za preživetje tisočev in tisočev brezposelnih državljanov. Za etiko tradicionalnih kapitalistov, ki so se zavedali svojih moralnih obveznosti do socialnega okolja, še slišali niso.

To se je dogajalo tudi zaradi neozaveščenosti in neizkušenosti vladajočih elit, ki so bile v oblastni funkciji bodisi na čakanju, da si same prilastijo del nacionalnega bogastva, bodisi so to že bile dosegle in so tudi v svoji oblastniški vlogi dajale zasebnim interesom prednost pred skupnimi.

Zaradi neznanja, socialne brezbrižnosti in zaradi osebnih interesov so vladajoče elite zanemarjale in na koncu izničile vlogo **malih delničarjev**, ki so z razdelitvijo premoženjskih certifikatov postali prevladujoči nosilci gospodarskih potencialov, a so jih, žal, razlastili v korist velikih lastnikov. Tudi v tej točki, kot v mnogih drugih, je slovenska ekonomska stroka, ki se ne more več imenovati znanost, povsem zatajila oziroma v imenu neoliberalizma stopila v službo velikega kapitala.

Ko se bo v letošnjem letu stotisočem brezposelnih pridružilo še petdeset tisoč novih samo iz propadajoče gradbene stroke, jim tudi država ne bo več zmoгла zagotoviti socialne varnosti, še skromnega preživetja ne. Ogrožena bo tudi socialna varnost tistih, ki so svojo delovno obveznost že izpolnili in povsem upravičeno pričakujejo dostojne pokojnine.

Pridružili se bodo tisočem in tisočem, ki so z denacionalizacijo in izničenjem vloge **malih delničarjev** ostali brez deleža nacionalnega bogastva, ki so ga ustvarjali s svojim delom, številni kar vso delovno dobo. Na robu revščine so se znašli zaradi neprimerne ustavne ureditve in zaradi neprimerne gospodarske zakonodaje, ki so jo oblikovali prenoviteljski gospodarski in pravni amaterji, večinoma naduti nevedneži, misleč, da bodo z enako lahkoto, kot so si pridobili politično oblast, obvladali tudi gospodarstvo.